Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 55. | Нинѣ: Завтра: | гр. к. Н 3 посту 40 мм. въ Сев. | рим. к. 3 посту Венедикт. | Недѣля 8 (20) марта 1892. | Вcхôдъ сонця 6 г. 4 м.; заходъ 6 г. 11 м. Баром. 777 терм. + 0·2° — 6·0°. | Рôкъ II.

Соймъ краєвый.

8. Засѣданє Сойму зъ дня 6 (18) марта 1892 р.

Зъ початку засѣданя вôдчитано дальшій списъ петицій, котрыхъ наспѣло вже 1040. — Выдѣлы пов. въ Станіславовѣ, Коломыи, Перемышлянахъ о признанє дотапіѣ на будову дорôгъ повѣтовыхъ и громадскихъ та доѣздôвъ до зелѣзницъ; — Выд. повѣт. въ Коломыи о запомогу на будову зелѣзницѣ до Делятина;— Выд. повѣт. въ Перемышлянахъ въ справѣ реґуляціѣ Полтвы; — присѣлокъ Пôдбрикуля о прилученє до громады Хмелѣвка; — Громада Жулинъ о спростованє книгъ ґрунтовыхъ; — громады Гандзлѣвка, Гусôвъ и Альбиґова о увôльненє вôдъ таксъ за доручуванє письмъ урядовыхъ и въ справѣ примусовои асекураціѣ; — гром. Лесôвка и Гринѣвка въ справѣ дороги межи тыми мѣсцевостями; — мешканцѣ предмѣсть самбôрскихъ зъ жалобою, що на ихъ пасовискахъ вôдбувають ся вправы войскови; — гром. Бережаны и др. о зниженє престаціѣ школьнои, — богато учителѣвъ народныхъ о пôдвысшенє платнѣ и признанє додатку на дорожню; — властителѣ дôбръ надъ Быстрицею о реґуляцію тои рѣки; Іос. Ситникъ о пôдвысшенє вынагороджен̂я за доставлюваный шутеръ на дорогу Струсôвъ Бучачь; — Выдѣлъ повѣтовый въ Надвôрнôй о признанє дороги Надвôрна-Маркôвцѣ за краєву и вôдписанє позычки 8000 зр. удѣленои на будову моста на Прутѣ; — громада Сокаль о внесенє мужескои школы выдѣловои; — консументы и торговельники солею противъ концентраціѣ торговлѣ солею: — Волод. Фарановскій, електротехнікъ въ Пôдгайцяхъ о позичку на розповсюдненє приладу до переставокъ на зелѣзницяхъ.

Петицію Выдѣлу повѣт. въ Надвôрнôй о признанє дороги Надвôрна-Маркôвцѣ за краєву пôдперъ пос. Мандычевскій а петицію учиталѣвъ зъ повѣта городеньского о полѣпшенє долѣ учителѣвъ пôдперъ пос. Окуневскій.

Передъ приступленємъ до порядку дневного повѣдомивъ пос. Голѣвскій, що зрезиґнувавъ зъ достоинства квестора.

Зъ порядку дневного вôдослано въ першôмъ читаню справозданє Выдѣлу краєвого: въ справѣ публичныхъ складôвъ у Львовѣ и Краковѣ; о осушеню багонъ въ ланцутскôмъ и ярославскôмъ повѣтѣ и въ справѣ краєвого молочарства до комісіѣ господарства краєвого.

Право побору мыта ухвалено на 5 лѣтъ: Выдѣлови повѣтовому въ Скалатѣ вôдъ дороги: Грималôвъ Сороцко Теребовля; обшарови дворскому въ Маріямполи вôдъ перевозу на Днѣстрѣ; громадѣ и обшарови дворскому въ Лугахъ вôдъ мосту на Илевцѣ; обшарови дворскому въ Вовчинци вôдъ мосту на Быстрици; Радѣ повѣтовôй въ Пôдгайцяхъ на дорозѣ Пôдгайцѣ Галичь; Радѣ пов. въ Камѣнцѣ струмиловôй вôдъ мосту на Полтвѣ въ Буску.

Петицію Выдѣлу повѣт. въ Чешановѣ въ справѣ доѣздôвъ до зелѣзницѣ, ухвалено пôсля внесня комісіѣ а тымъ самымъ залагоджено также петиціи Выдѣлôвъ повѣт. въ Коросн̂ѣ, Бучачи, Львовѣ и Збаражи въ сѣй справѣ При сѣй нагодѣ заявивъ комісарь правительственный, що и ц. к. Намѣстництво подѣляє погляды комісіѣ дороговои.

Зъ порядку дневного приступлено до справозданя комісіѣ правничои о заложеню и внутрѣшнôмъ устроєню книгъ гіпотечныхъ. Комісія предкладала проєктъ, пôсля котрого для частей складовыхъ, вылученыхъ зъ посѣлости табулярнои, може бути утвореный окремый выказъ гіпотечный въ книгахъ табулярныхъ, наколи рôчна належитôсть въ податкахъ державныхъ реальныхъ зъ тыхъ частей выносить що найменше 100 зр., а сторона въ дотычнôмъ поданю табулярнôмъ предложить доказъ, що Намѣстництво и Выдѣлъ краєвый годять ся на утворенє такого выказу.

Тому спротививъ ся дръ Пілятъ доказуючи, що проєктъ сей позбавивъ бы голосу віріліствôвъ селяньскихъ при выборахъ зъ куріѣ селяньскои и жадавъ вôдосланя проєкту назадъ до комісіѣ. Єго пôдперли пос. Окуневскій и Скалковскій и проєктъ вôдослано назадъ до комісіѣ.

На внесенє комісіѣ правничои ухваливъ Соймъ перейти до порядку дневного надъ петиціею громады Великй Очи въ справѣ перенесеня суду повѣтового зъ Краковця до Великихъ Очей.

До комісіѣ горничои выбрано послôвъ: Володисл. Чайковского, Горайского, Охримовича, Пальха, Ром. Потоцкого, Скшиньского, Щепановского и Віктора.

Пôдъ конець засѣданя поставили самостôйнй внесеня: пос. Мидовичь въ справѣ податку домово-клясового; пос. Барабашь въ справѣ закона дорогового; пос. Антоневичь въ справѣ полученя стацiѣ Калушь зелѣзницею льокальною зъ фабрикою каініту; пос. Меч. Борковскій въ справѣ доповненя комісіѣ санітарнои трома членами. На се послѣдне внесенє угнѣванй дуже поступовцѣ соймовй, бо добачують въ нѣмъ противнй собѣ стремленя, маючй на цѣли не допустити ихъ до бôльшости въ комісіи.

Слѣдуюче засѣданє назначено на суботу (нинѣ) пополудни.

2

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

На кôнци села була давнѣйше палата паньска. Звалась она тому палатою, бо той, що въ нѣй мешкавъ, бувъ ґрафомъ Бувъ то будынокъ зъ поверхомъ, жовтый, зъ чотирма стовпами зъ переду, зъ двома офіцинами по бокахъ. Вôдъ дороги вôддѣлювали его штахеты въ мурованыхъ стовпахъ и высока мурована брама зъ двома глиняными вазонами на верху. Теперь вôйна выломила штахеты, зъ стовпôвъ пообпадавъ тинкъ и одна часть брамы завалилась. Та й сама палата не лѣпше выглядала.

Въ бôльшôй части вôконъ не було шибъ, а навѣть рамъ; однй замыкали ся вôконицями, другй були забитй дылями, третй стояли отворомъ для воробцѣвъ и ластôвокъ. Одна зъ офіцинъ очевидно мусѣла служити за стайню, бо купы гною, выкиданого вôкнами, найлѣпше свѣдчили про се; друга офіцина навпôвъ пуста, навпôвъ занята управителемъ, була трохи въ лѣпшôмъ станѣ

На фронтѣ палаты, не знаю якимъ чиномъ, куля арматна выбила дѣру понадъ самымъ сполоканымъ гербомъ дѣдича. Ластôвки злѣпили гнѣздо въ тôй памятцѣ вôйны. Хочь имъ придалось на щось се знищенє.

Сумно було входити до середины. Поломаный дахъ пропускавъ дощь и таючій снѣгъ, котрй течѣями бруднои воды плыли на повыбиванй и повырыванй помосты, на прикрасы ґіпсовй, на мальованй и мозайкованй стѣны. Сама палата оповѣдала свою исторію. Въ сѣнехъ пострѣлянй стѣны, поломаный помôстъ, порубанй дверѣ. Въ комнатахъ купы попелу и вугля, крѣсла валяли ся безъ нôгъ, столы лежали на земли, коминки свѣтили червоными нагими цеглами. Въ однôй сали кôлька родинныхъ образôвъ посѣченыхъ, порубаныхъ, пострѣляныхъ, безъ носôвъ, безъ очей висѣло незугарно на стѣнѣ або лежало на помостѣ. Великій біляръ, обдертый зъ сукна, закиданый бувъ соломою. До зеленого шнура, на котрôмъ висѣвъ павукъ, причѣплено постоpонокъ зладженый на петлю и очевидно уживаный, бо пôдъ нимъ чорна засохла калужа свѣдчила, якъ по варварски знущались надъ кимсь може й невиннымъ. Всюды повно костей, подертыхъ паперôвъ, погаслого клоча вôдъ набоѣвъ, зломкôвъ меблѣвъ и одежѣ. На бѣлыхъ стѣнахъ чорнымъ вуглемъ пописали вояки рôжныхъ народôвъ поганй слова.

Въ кабінетѣ фортепянъ потятый бувъ шаблями, а на помостѣ валяли ся бѣлй клявіши; потрѣскана арфа висѣла на кôлку, пустй рамы образôвъ затягнувъ уже своими сѣтками роботящій павукъ.

Въ бібліотецѣ стояли пустй шафы, лише кôлька пошматкованыхъ книжокъ лежало на земли, кôлька картъ вырваныхъ бѣлѣло по кутахъ; споганеный образець прилѣпивъ ся до стѣны.

И всюды такъ, всюды.

Не пошановано й каплицѣ, не ощаджено святыхъ рѣчей. А народы, що такъ знущали ся надъ стрѣхою незнаного чоловѣка, не були варварами — нѣ! Они прийшли зъ образованого заходу; се вôйна настроює чоловѣка такъ по звѣрски. Вôйна каже чоловѣкови не жалувати житя, але й позваляє ему выречи ся всякого чутя. Воякови все вôльно, бо завтрѣшный день не его, а одушевленє збôльшає ся мабуть сваволею.

Капличный хрестъ бувъ порубаный на двоє и подѣравленый кулями; на престолѣ зроблено жолобъ, а въ сповѣдници валяли ся останки половы.

Въ огородѣ повытинано найбôльшй дерева, зрубано мосты, порозкидано альтаны, и декуды лишь лице безъ носа, руку безъ пальцѣвъ вытягала зъ галузя и лабазу стара статуя камѣнна. Саджавку покрыла зелена плѣснь.

Допись.

Изъ Ниркова, (повѣтъ залѣщицкій).

[Нещаслива пригода черезъ кладку. — Темнота въ громадѣ. — Школа и церковь. — 400 морґовъ толоки].

Закимъ опишу вамъ, яке нещасте годилось намъ недавно, скажу дещо про нашу мѣсцевôсть. Наше село есть дуже велике и богате (пôсля послѣдного спису мае звышъ 2000 душъ, а помимо того не мае до теперь своеи власнои школы, лише посылаемо до Червоногорода, котрый вôддаленый вôдъ нашого села оденъ до 2 кільометрôвъ. Нѣчого не мали бы мы противъ того, коли бы то рôвнина; але коли той Червоногородъ вôддѣленый вôдъ нашого села высочезною, стрôмкою сопигорою и невеличкимъ вправдѣ поточкомъ, но коли на веснѣ або въ осени прибуде, то годѣ кôлька недѣль дôстати ся. Окрôмъ того на тôмъ поточку есть кладчина зовсѣмъ не вôдповѣдна: два вузенькі патыки безъ поруча кинені за напасть, гойдаючи ся пôдъ переходячимъ такъ, що небезпечно старому ити черезъ ню, не то дитинѣ. Черезъ ту кладку переходить бôльша половина дѣтей шкôльныхъ — а навѣть можь сказати, що сеся кладка то головный переходъ до костела, млына, лѣса, и т. д. До того додати треба, що кладка стоить саме надъ найбôльшою глубиною, коли о два кроки дальше взадъ вода лише по кôстки.

Отже послухайте, що ся стало: Було се въ суботу 5 с. м. Дѣти идучи зô школы, стали надъ тою кладкою, а оденъ 8 лѣтный каже: Идѣть хлопцѣ напередъ, бо я ся бою, щобымъ не впавъ. Хлопцѣ пôшли, а вôнъ лишивъ ся на задѣ та й стоить, а вкôнци нде; але заледви кôлька крокôвъ поступивъ, посовгнувъ ся и упавъ у воду на самъ спôдъ, а вода прудка въ однôй хвили занесла его пôдъ лѣдъ. Хлопцѣ идучи напередъ не спостерегли того, бо були за плотомъ; ажь надôйшли другі дѣти и лише вже бачили клапаню (шапку) на водѣ — и зачали кричати, що Яцко втопивъ ся. Дѣти позбѣгали ся, зачали кричати, а ту якъ разъ — на тое нѣкого не видко. Закимъ побѣгли до хаты, нѣмъ прийшли люде и витягнули, минуло зъ пôвъ годины и всякій ратунокъ не помôгъ. Можь собѣ представити розпуку родичѣвъ. Нещасливый батько млѣвъ разъ за разомъ, а мати, бѣдна мати, то най Господь боронить — ажь серце краяло ся дивити ся на тую розпуку!

Сесе нещасте справило въ цѣлôй громадѣ велике порушене. Головною причиною нещастя есть цѣлкомъ невôдповôдна кладка. — Гадаете, що постарали ся хочь о поруче — або посунули троха взадъ? Але де тамъ! — Нѣкому навѣть не въ головѣ. Дѣти мусять ити о цѣлый кільометеръ дальше наоколо до школы. Передовсѣмъ винна тутка громада Червоногородъ а взглядно тамошный вôйтъ; вôнъ чекае певно або на наказъ, або щобы ажь ему стало ся яке нещасте.

Тыхъ кôлька слôвъ подаю до ширшои вѣдомости, абы они дôйшли тамъ, де повинні дôйти. Треба додати, що то вже третій выпадокъ утопленя ся дитины школьнои въ тôмъ самôмъ мѣсяци.

Теперь де що скажу про нашу лѣнивôсть, безрадность и глупоту. Школы не маемо, хочь въ селѣ звышъ 2000 душъ. Щожь зъ того, що дѣти ходять до Червоногорода? Або всѣ ходять? Родичѣ вымавляють ся, що далеко, гора, вода. Хлопцѣвъ бôльша половина не ходить и дѣвчата цѣлкомъ нѣ, — анѣ одна не ходить до школы, бо вже и хлопцѣ не мають де помѣстити ся. У насъ есть монастирь (кляшторъ), де ходять дѣвчата, але лише польскі — бо нашî господарѣ уважають науку для дѣвчатъ цѣлкомъ непотрѣбною. А подивѣмъ ся въ тôмъ самôмъ селѣ на Поляковъ, котрî творять тутъ такъ звану шляхту. Чому то они посылають и дѣвчата до кляштору и хлопцѣвъ до школы? Мае отець четверо дѣтей и всѣ четворо ходять. А чому то такъ? — бо каждый тато й мама умѣе читати и пôзнали користь науки — и не хотять, щобы ихъ дѣти були неписьменні. Прийду до костела, то ажь душа радуе ся — всѣ молять ся на книжкахъ, чи то дѣти, чи старші, дѣвчата и хлопцѣ, парубки и жонаті, а у насъ въ церквѣ постають мовь стовпы та каждый дрѣмае або шепче молитвы безъ мысли. Кобы то хочь могли помѣстити ся въ тôй церковци, але то ледви сто люда вôйде и то вже повно, ажь душно, мусять стояти по пôдъ церковь, а коли слота, то й мало хто иде. И чи не встыдъ, щобы таке велике и заможне село не мало своеи школы и доброи церкви?!

Вправдѣ е люде бѣдні, бо поля далеко; але село таки заможне, но нашî люде того маетку не видять. Певно здивуете ся, коли скажу, якî то ще люде нерозумні у насъ. Наше село мае пôдъ носомъ, бо заразъ за селомъ, 400 морґôвъ вкупѣ толоки — рôвнина ажь любо! Най бы то Нѣмцѣ мали, то певно, що мали бы зъ того 10 тысячѣвъ, якъ не бôльше користи. А у насъ? Ажь встыдъ казати; тôлько землѣ лежить вже бôльше якъ 40 лѣтъ вôдлогомъ! Навѣть товаръ не мае де пасти ся, бо то задоптане, втолочене. Нашî громадяне звычайно вымавляють ся, що не було бы де пасти. Коли се вамъ пишу, то ажь мало серце менѣ не пукне зъ жалю, що е ще такî люде глупî на свѣтѣ, а особливо въ нашôй Галичинѣ! Не лѣпше то вынаймити по кôлька морґôвъ — такъ зъ половину — а решту лишити на пасовиско? Суть люде, що хотять вже разъ тому положити конець, але бôльша половина е противна тому.

Коли бы вынаймили одного року, не кажу всю, але половину толоки, 200 морґôвъ, мали бы 2.000 зр. — и е вже школа, а люде мали бы ся лѣпше, бо бôльше бы збôжа мали а до того мали бы власну школу. За рôкъ була бы школа, за 4 а найдальше за 5 лѣтъ могла бы бути и церковь. Але де то у насъ! И за 20 лѣтъ того не буде. Все кажуть: „Такъ за нашихъ дѣдôвъ було и най такъ буде! На що святу землю рушати, коли еѣ нашî батьки не рушали?“ Такъ, все иде по старому. Тымчасомъ батькамъ лѣпше поводило ся, а у насъ теперь бѣда, крадѣжь, огнѣ зъ пôдпаленя и т. ин.

Окрôмъ толоки мають и хорошій поточокъ такъ, що мôгъ бы на нѣмъ добрый млынъ станути. А камѣня е подостаткомъ; камѣнь красный, червоный. Якій пожитокъ бувъ бы зъ млына, то й казати не треба. Не знаю, чи коли прийде до того, абы мы мали хочь свою школу; але таки по правдѣ сказавши, суть люде, що не хотять; я чувъ, якъ грозивъ оденъ господарь другому: „Чекайте, най но я скажу людямъ передъ церквою, що вы школы хочете!“... Отже той бувъ бы для нихъ найбôльшимъ ворогомъ, хто бы школы хотѣвъ! До чого то темнота нашого народу доповаджуе! Алейж то певно, що есть хтось впливовый, котрый стараe ся всѣми силами, абы тутешный народъ, а взглядно нашу громаду лишити въ грубôй темнотѣ.

Така то наша бѣда галицка! Тому то у насъ зле, що нема правдивои просвѣты. — Просвѣты и ще разъ просвѣты, бо инакше то проворнî люде все возьмуть въ свои руки! У насъ въ селѣ есть ще й цѣла родина жидôвъ, що складае ся изъ 100 головъ. Олѣйню мають жиды, склепы жиды, коршму жиды. Селяне въ ихъ рукахъ, бо всѣ сидять въ довгахъ по уха. Така то наша доля! Чи треба ще бôльше доказувати, абы нашî громадяне вже разъ пôзнали вартôсть просвѣты и завели чимъ скорше у себе школу? *В. К.*

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь выѣхавъ до Будапешту, де перебуде около 10 днѣвъ а вôдтакъ верне назадъ до Вѣдня. Зачувати такожь, що Архікн. Фердинандъ д'Естъ мае приѣхати до Будапешту на довшій побутъ.

Въ офіцинѣ пана управителя, сякъ-такъ недавно выпорядженôй, кôлька комнатъ займавъ панъ Мрозовскій, котрый, якъ лишь наставъ миръ и тишина, покинувши жѣнку и дѣти въ Луцку, самъ вернувъ до обовязкôвъ.

Однакъ вôнъ мôгъ свобôдно вôдпочивати, бо не було анѣ чого пильнувати, анѣ що, анѣ кимъ робити. Хочь люде й вертали, але мусѣли йти на заробки, бо дома не було що ѣсти, не було чимъ засѣвати, не було чимъ орати и не було имъ що дати. Анѣ худобы, анѣ плуга, анѣ зерна. Тî, що ще доховали конѣ та волы, мусѣли ихъ продати, щобы жити. Такъ цѣла робота пана Мрозовского була така, що тôльки зôтхавъ, розпытувавъ, куривъ люльку и проходжувавъ ся по селѣ. Озиме збôжe не засѣяне, а ярины не було чимъ и якъ засѣяти. Однакъ треба ему признати, що про се думавъ.

Правильно що дня Мрозовскій закуривши люльку на короткôмъ цибусѣ, вложивши шапку на голову, ходивъ по палатѣ.

Знищене, яке тутъ панувало, не могло ему помѣстити ся въ головѣ, вôнъ не мôгъ надивуватись сѣй страшнôй руинѣ. Вôйшовши въ сѣни стававъ, дививъ ся, здвигавъ плечемъ, крутивъ головою и такъ ступавъ дальше та всюды задержувавъ ся и думавъ. Обôйшовши докладно всю палату, вертавъ до своеѣ комнаты, сѣдавъ на куфрѣ а маючи богато поломаныхъ крѣселъ, клавъ собѣ великій огонь на коминѣ.

Роздумуваня управителя, що дня тî самî, що дня повертаючî, продовжали ся до пôзного вечера, хиба трошки зиѣнялись.

По обѣдѣ, котрый варила стара бабуся, колись дворска господиня, на коминку Мрозовскій выходивъ въ село, на пустî ланы, балакавъ зъ селянами, котрыхъ стрѣчавъ, вступавъ до арендаря Лейбы, котрый вже обнявъ въ посѣдане коршму при дорозѣ и выпивши чарку горѣвки, покивавши головою, повертавъ, щобъ сидѣти на пустôмъ куфрѣ. Въ свята ѣздивъ до жѣнки въ Луцку, але въ понедѣлокъ або на другій день по святѣ вертавъ назадъ.

Звычайно думавъ панъ Мрозовскій:

— И якъ то они нѣчого тутъ не пошанували. И що то ґрафъ скаже, коли верне?

Хочь панъ Мрозовскій писавъ до ґрафа, але не дôставъ вôдповѣди, то й не бувъ певный, чи письмо его дôйшло.

Одного ранку, коли що йно переглянувъ пустки въ палатѣ и вже мавъ выходити зъ сѣней, почувъ управитель почтарску трубку, лоскôтъ батога и туркôтъ повозу, що спускавъ ся въ ярь ку дворови. Мурашки перейшли ему поза плечѣ.

— Сѣй Богу, хтось ѣде, — сказавъ собѣ, а коли вôзъ зближжавъ ся: — Справдѣ ѣде — повторивъ.

Трубка грала щоразъ голоснѣйше.

— Бôгме! хтось ѣде! — кликнувъ и выскочивъ почервонѣлый.

А въ зруйнованî ворота якъ разъ въѣзджала жовта кругла ляндара, запряжена шестернею, за нею ѣхавъ вôзокъ, за вôзкомъ бріка.

— Якъ жѣнку и дѣти люблю, се ґрафъ! Що менѣ нещасливому почати! — ломаючи руки проймаючо, застогнавъ панъ управитель. Ляндара заѣзджала передъ ґанокъ.

Зъ вôкна высунула ся зѣваюча голова пана ґрафа зъ румяным лицемъ, обвислыми устами и сивыми заспаными очима.

Вôнъ глянувъ и крикнувъ

Мрозовскій стоявъ и тремтѣвъ, шапку взявши пôдъ паху, скуленый, марктоный.

— Се що! — крикнувъ ґрафъ.

Ґрафиня выхилила ся, глянула, закрыла очи руками и крикнула жалôбно:

— Ахъ! Ахъ!

(Дальше буде).

№ 77
№ 77

Въ ческôмъ соймѣ розпочалась ґен. дебата надъ предложенями угодовыми въ комісіи и мають бути поставленѣ два внесеня: молодоческе, абы перейти до порядку дневного надъ сею справою и пословъ зъ большои посѣлости, щобы розправы вôдрочити. Молодочехи не хотять голосувати за внесенемъ Старочеховъ и не хотять зновъ, щобы вôдрочене вôдкинено и тому постановили усунути ся вôдъ голосованя.

Въ долѣшно-австрійскôмъ соймѣ прийшло вчера до такои сварки межи антисемітами а лібералами, що ажь треба було засѣдане закрыти.

Зачувати, що одиницею грошевою по управильненю валюты буде заведена „корона", вартости теперѣшного пôвъ-ґульдена, подѣлена на сто частей. Вôдъ десять коронъ (5 зр.) будуть курсувати золотѣ грошѣ.

До Pol. Corr. доносять зъ Варшавы, що тамошнѣ власти громадскѣ роблять приготовленя въ справѣ розквартированя войска въ мѣстѣ и на передмѣстяхъ, котре мае надôйти до Варшавы. Зъ поодинокихъ розпоряджень властей можна вносити, що збôльшене ґарнізону варшавского наступить ажь въ липню сего року.

Зъ Берлина наспѣла нинѣ несподѣвана вѣсть: канцлеръ Капріві и міністеръ просвѣты Цедліцъ подали ся до димісіѣ. Причиною тои кризы мае бути новый законъ шкôльный. Кажуть, що цѣсарь Вільгельмъ мавъ на радѣ міністрôвъ самъ сказати, що безчисленнѣ манїфестаціи противъ закона шкôльного неможуть позôстати неувзглядненѣ. Въ центрумъ и правици настоло велике занепокоеня. Кажуть, що Капріві позôстане дальше, але змѣнить систему и парляментъ буде розвязаный.

Новинки.

Львôвъ дня 7 (19) марта

— **Презенту** надания цѣсарского на опорожнену гр. кат. парохію въ Яблоници надало ц. к. Намѣстництво о. Мелетію Недѣльскому, адміністраторови гр кат. парохіѣ въ Братышевѣ.

— **Перенесеня**. Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла почтового офіціяла, Кароля Ярошиньского, вô Станіслава до Жовквы.

— **Конкурсы**. Ц. к. окружна Рада шкôльна въ Долинѣ розписала конкурсъ, зъ речинцемъ поданъ до 24 цвѣтня с. р., на слѣдуючѣ учительскѣ посады: 1) посада старшого учителя 4-кл. школы въ Долинѣ зъ платнею 500 зр. и 10 прц. додатку на мешкане, або посада управителя тои школы зъ вôльнымъ мешканемъ и 50 зр. за управу; 2) при школахъ 2-клясовыхъ въ Рожнѣтовѣ и Перегиньску 2 посады надетатовыхъ учителѣвъ зъ платнею въ Рожнѣтовѣ 270 зр. и 10 прц. на мешкане, а въ Перегиньску 240 зр.; 3) при школѣ етатовôй въ Лисовичахъ зъ платнею 300 зр и мешканемъ. Въ Долинѣ и Рожнѣтовѣ языкъ выкладовый польскій, въ прочихъ рускій. — Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфôвъ розписуе конкурсъ на посаду експедієнта при ц. к. почтовôмъ урядѣ у Вязôвници, въ повѣтѣ ярославскôмъ, за службовымъ контрактомъ и кавцією 200 зр. Платня 200 зр. на выдатки канцелярійнѣ 60 зр. Поданя вносити треба до 7 цвѣтня.

— **Его Екец. панъ Міністеръ Залескій** вôдъѣхавъ вчера пополудни зô Львова въ цѣлою родиною до Вѣдня. На двôрци попращали пана Міністра: Его Екец. панъ Намѣстникъ ґр. Бадені, Віцепрезидентъ Намѣстництва Лідль, Віцепрезидентъ красвои Дирекціѣ скарбу Корытовскій, Директоръ поліціѣ радникъ Двору Кшачковскій и ин достойники, а також численнѣ послы соймовѣ.

— **Въ справѣ новои рускои гімназіѣ** заявила ся коломыйска Рада повѣтова на своѣмъ послѣднôмъ засѣданю одноголосно за тымъ, щобы ту гімназію заложити въ Коломыи.

— **Доповняючій выборъ** одного члена до повѣтовои Рады въ мѣста Надвôрнои вôдбуде ся также дня 21 с. м., т. є. въ понедѣлокъ.

— **Святочне представлене**, въ честь 25-лѣтного ювилею артиста рускои сцены, п. Андрея Стечиньского, вôдбуде ся вô второкъ дня 22 марта; проґрама сего представленя буде подрôбнѣйше оголошена. Пригадуемо отже нашôй П. Т. публицѣ рускôй и просимо, щобы не залишила почтити достойно сего заслуженого, щирого и вѣрного артиста нашои сцены.

— **Зъ пôдъ леду**. Дня 14 с. м. повертавъ и Володисл. Гаймберґеръ, надзиратель трасы зелѣзничои, въ службѣ въ Гребенова до Скольного и спостерѣгъ селянина, потапаючого на рѣцѣ Опорѣ пôдъ Святославомъ. Селянинъ, Петро Насѣчникъ, хотѣвъ коротшою дорогою достати ся черезъ лѣдъ до Скольного, тымчасомъ лѣдъ заломивъ ся а вôнъ въ волами почавъ потапати. П. Гаймберґеръ, не тратячи притомности, поскочивъ и выратувавъ селянина разомъ въ волами, лише сани пôйшли въ водою.

— **Фальшивый ворожбитъ наворожив а правдивый спокутувавъ**. Въ Дорѣ коло Делятина жие ворожбитъ Юрко И., звѣстный селянамъ на цѣлôмъ Покутю. Оденъ зъ односельчанъ Юрка, задивившись на доходне заняте єго, а міркуючи, що и вôнъ зможе такъ само ворожити, вышовъ потайкомъ зъ села, назвавъ себе Юркомъ И., та ставъ ворожити въ околици, де вправдѣ слава Юрка голосно лунала, але де єго нѣхто лично не знавъ. Та не повело ся псевдо-Юркови, бо въ однôмъ селѣ не лише набили єго за якусь ворожбу, але въ додатку еще обжалували о обманьство въ делятиньскôмъ судѣ, розумѣє ся пôдъ именемъ Юрка И. Прийшовъ речинецъ розправы а въ судѣ не явивъ ся нѣ правдивый нѣ псевдо-Юрко. Обжалованого засудивъ судъ заочно, а що Юрко И. не зголошувавъ ся самъ, тожь прийшовъ жандармъ, взявъ єго, и правдивый Юрко мусѣвъ вôдсидѣти кару за свого незвѣстного соперника.

— **Зъ судовои салѣ**. Оногды стававъ передъ тутешнымъ судомъ присяжныхъ Микола Самулякъ, обжалованый о злочинъ убійства. Самулякъ въ суперечцѣ зъ вуйкомъ своєѣ жѣнки, Тупѣємъ, ударивъ єго пѣсть разôвъ по головѣ и зломивъ єму ребро, въ наслѣдокъ чого Тупѣй по кôлькохъ годинахъ померъ. Обжалованый признавъ ся до вины, але судьѣ присяжнѣ, увзглядняючи выводы оборонця дра Панета, узнали Самуляка лише виновнымъ провины зъ §. 335 з. к., а умысне убійство заперечили 9-ма голосами. Судъ на пôдставѣ того вердикту засудивъ Самуляка на 3 мѣсяцѣ строгого арешту.

— **Пôдпальника** Микиту Макуха въ Хлѣвчанъ, що пôдпаливъ бувъ Микиту Солоху, засудивъ судъ, на пôдставѣ вердикту судьѣвъ присяжныхъ, на 8 лѣтъ тяжкои вязницѣ.

— **Нечемнѣ суперники**. Сенько Корсакъ, дворскій вôвнякъ въ Городиславичъ, удавъ ся дня 17 липня м. р. въ припорученя економа до Звенигорода, щобы замовити собѣ женцѣвъ на другій день до Городиславичь. Але тутъ зловили єго Шмуль Штольценберґъ, скарбовый доворець, и єго „кумпанъ" Конрадъ Фріцъ, гуменный (оба изъ Звенигородского скарбу), оббили єго а опôсля звязали, положили на вôзъ, завезли до двора и тамъ замкнули въ шпихлѣри, абы вôнъ имъ не забиравъ женцѣвъ. Корсакъ сидѣвъ тамъ больше якъ годину, ажь за порадою Петра Філуса утѣкъ якось черезъ муры по даху. Справа достала ся до суду, прокураторія выточила Штольценберґови и Фріцови процесъ, а судъ засудивъ ихъ за тоту штуку по 3 тыжднѣ арешту.

— **Скаженый песъ**. Въ Брошнѣвцяхъ на Буковинѣ появивъ ся дня 13 с м. скаженый песъ и покалѣчивъ селянина Андрея Бойчука. Покалѣченого вôдвезли до шпиталю въ Чернôвцяхъ.

— **Замерзъ**. Дня 14 с. м. найшли въ Задубрôвцѣ на Буковинѣ тѣло Ивана Апольского, котрый замерзъ на поли.

— **Страшна смерть**. Въ Селетинѣ на Буковинѣ розбивавъ селянинъ, Андрей Космачукъ, камѣнє. Наразъ выбухла динамітова петарда, пôдложена пôдъ скалу ще минувшои осени, а набôй розôрвавъ нещасливого на кускѣ. Петарду заложили робôтники парового тартака бар. Поппера.

— **За лихе обходженє ся зъ вояками** засудивъ военный судъ V корпуса арміѣ въ Пресбурзѣ двохъ офіцирôвъ 9 дивізіѣ артилерiѣ на утрату степеня и 7-мѣсячну вязницю, а крôмъ того на кôлькалѣтне надслугуване. Одного артилериста тои самои дивізіѣ засудили на смерть за те, що скалѣчивъ ножомъ пôдофіцира.

— **Мати безъ серця**. Передъ тутешнымъ судомъ ставала Татьяна Калиба, служниця, родомъ въ Демнѣ, обжалована о убійство власнои дитины. Щобы покрыти свôй соромъ, кинула она свою новонароджену дитину до керницѣ. Обжалована призна ся, що справдѣ кинула дитину въ керницю, але и каже, що дитина уродилась неживою. По переведенôй розправѣ засудивъ єѣ судъ на 2 мѣсяцѣ тяжкои вязницѣ.

— **Самоубійство**. Въ Перемышли застрѣливъ ся пôдофіциръ наловои артилеріѣ С. Самоубійникъ вôдобравъ собѣ житє въ готели „Львôвскôмъ" изъ страху передъ карою за якісь малѣ службовѣ провины.

— **Переполохъ въ костелѣ**. Дня 13 с. м. пôдчасъ вечѣрного богослуженя въ костелѣ въ Коломыи о год. 3 пополудни, якъ говорять свѣдки, почувъ ся въ набитôмъ по береги людьми костелѣ окликъ: „Палить ся!" Хтось не зрозумѣвши, крикнувъ: „Валить ся!" Народъ почавъ толочити ся до дверей и на подвôрє, могло було прийти до поважныхъ выпадкôвъ, если бы не кс деканъ Павловскій та не кôльканацять вôдважныхъ и енерґічныхъ мѣщанъ, котрымъ удало ся втихомирити переляканыхъ людей.

— **Довгій вѣкъ**. Въ Древници въ Герцеґовинѣ, въ повѣтѣ мостарскôмъ, жие селянинъ, що называе ся Антôнъ Юричь, а котрый мае теперь не менше лишь 130 лѣтъ. Красный вѣкъ, нема що казати. Мимо такъ глубокои старости Юричь все таки держить ся ще крѣпко и працює въ своѣй винници, а що недѣлѣ ходить вôнъ пѣшки до церкви, вôддаленои вôдъ єго села двѣ годины ходу. Вôнъ выглядае зовсѣмъ здорово и видить дуже добре, такъ, що за сто крокôвъ може ще кождого чоловѣка добре розпôзнати. Дивнѣ у него лишь брови, що ростуть єму такъ густѣ якъ вуса и вôнъ мусить ихъ дуже часто пôдтинати, бо гетъ бы єму заступили очи. Память у него дуже добра и вôнъ умѣє красно не одно зъ давныхъ часôвъ розказати; все що пережив за 130 лѣтъ памятає такъ добре, якъ бы то дѣяло ся нинѣ. Уродою своєю удавъ ся вôнъ до своеи матери, котра жила 120 лѣтъ, пôдчасъ коли батько єго взглядно ще молодымъ померъ.

Штука, наука и лїтература.

„**Дзвѣнка**", одинокого у насъ и найлѣпшого письма для дѣтей и молодежи, ч. 5 мѣстить въ собѣ: Тарасъ Шевченко (написала Людмила Старицка); Въ Америцѣ (написавъ И. Спôлка); пригоды ловецкѣ въ полудневôй Африцѣ (подає Шумило). Поезіи: Вареники (Петро Довбня); Лисиця и виноградъ (Л. Глѣбôвъ); Весна (Чайченка); Молитва (Днѣпрова Чайка); Чарôвниця (Олена Пчôлка); Загадки и жарты дѣдуся Кенира. Загадка (надôслала Марія Михайлôвна). Коникъ шаховый. До сего числа долученый ще гарный образокъ, представляючій на однôй сторонѣ Т. Шевченка, єго хату и єго могилу, та мѣстячій на другôй сторонѣ „Золотѣ слова", що найкрасшѣ гадки выспѣванѣ нашимъ поетомъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 19 марта. Урядова ґазета оголосила увôльнене кор. Милана на єго просьбу вôдъ шефоства одного зъ австро-угорскихъ полкôвъ пѣхоты.

Парижь 19 марта. Комісія палаты пословъ ухвалила одноголосно законъ противъ динамітардôвъ.

Бѣлградъ 19 марта. Законъ о заявленю кор. Милана приняла скупштина въ специяльнôй дебатѣ значною бôльшостію голосôвъ.

Римъ 19 марта. Палата приняла въ тайнôмъ голосуваню буджетъ на 1892 р. 193 голосами противъ 107.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ

18 марта	Львôвъ	Терно-пôль	Подволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 25	10 50 11·05	10·30 1 —	10 75 11· 0
Жито	9 35—9 70	9 15 9 50	9 — 9 60	9 35 9 85
Ячмѣнь	6 40 —7 75	6 ——7 25	6 ——7 05	6 50—8
Овесъ	7 30—7 75	6 50—7 15	6 25—7 —	7·25 7 85
Горохъ	6 50 12 —	6 ——7 —	6 — 11 —	6 70 12·
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——	
Рѣпакъ	11 —12 50	11 —12 50	10·90 12 40	1 50 12·75
Хмель	—·——·—	—·——	—·—	— — —
Конюшина чер	52 —75 —	50 —74	46 —72	— — —
Конюшина бѣля	—·——·—	—·——·—	—·——·—	— — —
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·—·—

Все за 100 кільо безъ мѣшка. Оковита готова за 10.000 літр на мѣсци въ Львовѣ вôдъ —·— до — — зр Хмѣль вôдъ —·—до — — за 56 кільо

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвской“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Clayton & Shuttleworth

Львôвъ, ул. Городецка, ч. 22,

поручають на зближаючу ся пору весняну свôй богато заосмотреный

СКЛАДЪ ГОСПОДАРСКИХЪ МАШИНЪ и ПРИЛАДÔВЪ

конструкцiѣ загально выпробованои и найточнѣйшого выкôнченя.

27

Илюстрований цѣнники

даромъ и оплачено!

Торговля основана въ р. 1879.

Цѣлкомъ свѣжій транспортъ

ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОИ

одержала и поручає торговля

Фридриха Шубута

у Львовѣ

Ринокъ ч. 45

44

Цѣнники докладни безплатни и оплатно

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
СѢМЕНЪ и РОСТИНЪ

І. СТАХЕВИЧА

у ЛЬВОВѢ

пляцъ Маріяцкій число 11 46

поручає

цѣлкомъ свѣжого збору

СѢМЕНА

яринъ, цвѣтôвъ, буракôвъ и травъ на пашу, конюшины, оригінальнои французскои люцерны, также овочевй дерева, рожѣ (корчѣ) до прикрашеня паркôвъ, шпараги и т. п

Посылки на провінцію выконують ся оборотною почтою.

Головный цѣнникъ сѣменъ на 1892 р, посылає ся на жаданє франко.

До Всечестного Духовеньства!

При зближаючихъ ся святахъ Великодныхъ маємо честь повѣдомити Всеч. Духовеньство, щобы зволило надсылати старй Евангелія до переплету, або замовленя на нове выданє Евангелія якъ найскорше, щобы що на часъ може выкôнчити и передъ святами на мѣсце вôдослати.

Цѣнникй що до переплету высылаємо на жаданє франко.

Также всѣ книги церковнй, метрики и прочй друки маємо на складѣ тôлько въ нашôмъ переплетѣ, за который даємо повну ґарантію, якъ що до тревалôсти такъ и красоты. Цѣны якъ найдешевшй. **Замовленя всякй высылаємо якъ найскорше.** Зъ поважанємъ

Переплетниче заведенє

Мих. Спожарского и Сына

45 у Львовѣ, Пôдвалє ч. 9.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ исклепахъ зъ лакôтками, также по цукорняхъ.

34 разы преміована

парова фабрика медѣвникôвъ и сухаркôвъ

Л. ЧИНЬСКОГО въ Ярославѣ

поручає:

Медѣвники рôжныхъ родôвъ на штуки и въ пачкахъ. — **Обарѣночки** 25 штукъ за 10 кр.; **нуґатъ** по 5 и 10 кр.; — **Тѣсточка десеровй, Бішкокты, Альберты.**

Медѣвники гіґієнічнй, усуваючй — якъ се лѣкарскй повяги потверджують —въ способъ делікатный але радикальный всякй неприятности, походячй изъ лихого травленя, якъ недостатокъ апетиту и смаку. — загу вздуванє, сапъ, гімороіды и т. ин. — яко новôсть: **Ґай-Ґай,** присмачокъ дуже делікатный. въ коробкахъ по 20 кр. (перестерѣгаємо передъ лихими пôдробами.) Кожда коробка заосмотрена написею **Л. Чиньскій Ярославъ.**

Выробôвъ тыхъ можь достати въ моихъ питомыхъ склепахъ у Львовѣ, Краковѣ, Перемышли, Ярославѣ, Вѣдни, Празѣ и у всѣхъ бôльшихъ склепахъ корѣнныхъ.

Замовленя высылаємо зъ найбôльшою старанностію. 37

ТУТКИ! 43 **БІБУЛКИ!**

Безъ обману!

Всякій, що курить, порôвнуючи зъ иншими выробами легко може ся пересвѣдчити, що лишень

тутки нелѣпленй „La Comete“,

выроблюванй машинами найновѣйшого системы,

є найлѣпшй и здоровлю нешкодливй

Прикметы: 1. Вузенькій рубець, и не поре ся пôдчасъ напыханя. 2. найлѣпша французка бібулка

1000 тутокъ „La Comete“ въ рульонѣ зр. 1·20; 1 коробка бібулокъ „La Comete“, 60 книжочокъ, зр. 3.

Замовленя надъ 6 злр. высылаємо франко.

Ласкавй замовленя приймають

БРАТЯ ЕЛЬСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

Фабрика, площадь Голуховскихъ ч. 2. Філія I. ул. Сикстуска ч. 3. Філія II, площадь Капітулы ч. 3.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера